

בד"מ 4/8/24

מנכ"ל משרד הבריאות נ' דר' מנחם אלקלעי

מדינת ישראל

בתי הדין למשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק 4/8/24

תאריך: 9/7/25

ועדה מיוחדת לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים [נוסח חדש] תשל"ז-1976

בפני חברי הועדה:

דר' יוסף בר	- יו"ר, נציג המנהל הכללי
פרופ' חן סלע	- נציג הסתדרות הרופאים
עו"ד לינדה שפיר	- נציגת היועצת המשפטית לממשלה

המבקש:

המנהל הכללי משרד הבריאות
באמצעות עו"ד תומר דגני חנית

נגד

המשיב:

פרופ' מנחם אלקלעי
באמצעות עו"ד ליאור אפשטיין

lior@ne-law.com
המלצה

1. נתבקשנו על ידי מנהלת בית הדין ליתן המלצתנו באשר לפרסום תוכן ההמלצה בעניין הנקבל, וזאת כדי שלא תימצא מפרה צו איסור פרסום.
2. נשוא הפרסום הינה המלצת הוועדה, אשר ניתנה ביום 20.10.2024, על התליית רישיונו של הנקבל ל- 6 חודשים.
- ביום ה- 28.10.2024 קיבל המשנה למנכ"ל את המלצת הוועדה, והחליט על התליית רישיונו של הנקבל ל- 6 חודשים. ההחלטה נכנסה לתוקף ב- 04.11.2024.
3. כאמור, על מנת שלא נמצא מפרים את צו איסור הפרסום, נתבקשה על ידינו עמדת הצדדים.
4. לעמדת ב"כ הנקבל, צו איסור הפרסום, שניתן על ידי בית המשפט המחוזי בתפ"ח 35306-08 **מדינת ישראל נ' מנחם אלקלעי**, ב- 21.08.2024, תקף, ותחת צו זה מתנהל עניינו של הנקבל בבית המשפט המחוזי.
5. ועוד טוען ב"כ הנקבל (מפנה לפרוטוקול הדיון מיום 09.10.2024 שורות 13 – 14), כי אף הקובל אישר כי צו איסור הפרסום חל אף על הוועדה.
6. לעמדת ב"כ הנקבל, הדרך לשנותו / להסירו היא, באמצעות פנייה לבית המשפט ולא בהחלטה חד צדדית מטעם הוועדה.
7. עוד טוען ב"כ הנקבל, כי משקמה הוועדה מכיסאה, תמה סמכותה. משרסמה הוועדה המלצתה ב- 20.10.2024, אין עוד בסמכותה לקבל החלטות ללא כתב מינוי חדש.
- יתר על כן, ועדה נוספת, מכוח סעיף 44ב, פרסמה המלצתה וקבעה, כי קיים צו איסור פרסום על המלצתה.

ועל כן, החלטות הוועדה מיום 12.06.2025 ו- 26.06.2025, המבקשות התייחסות הצדדים – בטלות. וככל שתתקבל החלטה ללא מינוי חדש, הינה בחוסר סמכות ודינה גם היא בטלות.

8. לגופו של עניין, נגד פרסום ההמלצה לפי סעיף 44א לפקודה, טוען ב"כ הנקבל:

הוועדה הינה אדברסרית, בה טוענים הצדדים וזו מכריעה על פי טענות הצדדים.

לנקבל לא הגיעה כל בקשה באשר לפרסום ההחלטה שניתנה ב- 20.10.2024, ועל כן תמוה הכיצד, לאחר 8 חודשים לאחר מתן המלצתה, מבקשת מטעמה שלה ולא על פי בקשת צד לפרסם החלטתה.

אצל ב"כ הנקבל לא התקבלה כל בקשה להתרת הפרסום. מכאן, לא ברור מהיכן שאובה סמכות הוועדה לשנות מהחלטתה מיוזמתה.

9. פרסום ההחלטה יפגע פגיעה בלתי מידתית בעקרון הסוביודיצה. הואיל ולאחר פרסומה, וכן המלצת הוועדה לפי סעיף 44ב, קיימת החלטת בית המשפט המחוזי, ועל כן אין בה דבר רלבנטי לציבור, אלא השחרת המבקש.

10. בפרסום ההחלטה כלשונה, יהיה כדי להפר הצו, פגיעה בפרטיות המתלוננות ישחיר את הנקבל לשווא ויפגע פגיעה בלתי מידתית בעקרון הסוביודיצה.

מכל הטעמים הללו, מתבקשת הוועדה שלא להתיר את פרסום ההחלטה.

11. בהתייחסותו מציין ב"כ הקובל כדלקמן:

(א) בעניין שבשגרה ועל פי דין, דוחות הוועדות והחלטות המנהל (לפי סעיפים 44א ו- 44ב לפקודת הרופאים), והחלטות השר (לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים) מתפרסמות לעין הציבור.

(ב) ב- 12.06.2025 ביקשה הוועדה עמדת הצדדים, ביחס לפרסום, כדי שלא תימצא מפרה צו האיסור. הנקבל ב- 19.06.2025 התנגד לפרסומה. אולם, בתגובתו לא ציין ב"כ הנקבל כי בית המשפט התיר במפורש פרסום הפרפרזה, שאף כוללת את שמו של הנקבל. ב- 22.06.2025 הגיש ב"כ הקובל תגובתו וצירף כנספח את הפרפרזה שהותרה לפרסום על ידי בית המשפט.

ב"כ הקובל מדגיש, כי הפרפרזה הכוללת את שמו של הנקבל ואת סוג העבירות בהן הוא מואשם, הותרה לפרסום והיא בעינה עומדת וכי אין כל מניעה לפרסומה.

בתגובתו הנוספת, מיום 03.07.2025, הנקבל לא טען אחרת.

(ג) בהתייחס לשאלת הסמכות, מי מוסמך להחליט, האם ומה יפורסם מתוך דוחות הוועדות:

לעמדת ב"כ הקובל זו שאלה עקרונית, האם הוועדות בדוחות אותן מוסרות או הסמכות מסורה למנהל / לשר.

על מנת להימנע ממחלוקת מיותרת ומבלי לקבוע מסמרות, הח"מ מסכים כי הדוח והנוסח שיפורסם יועברו כהמלצה למנהל, שיחליט לפי שיקול דעתו.

ב"כ הקובל צרף הצעה לנוסח שיפורסם, בהתאם לפרפרזה המותרת לפרסום, ומבלי להפר את צו איסור הפרסום.

המלצת הוועדה

1. בטרם ניכנס להיקף הפרסום, בהינתן כי צו איסור הפרסום עומד על כנו, נציין כי הבסיס לדיון הוועדה בעניין הפרסום נסמכת על הפסיקה בנושא:

אך לאחרונה, ב- 25.05.2025, התפרסם פסק הדין בעניינה של **מדינת ישראל נ' קיריצ'יק** (ת"פ 5-08-39077), שם הוגשה בקשה של הנקבלת למחוק פרסום

ההליך המשמעותי בחלוף 6 שנים מתום ההליכים המשמעותיים בעניינה. ואלה, בהתאם לכלל ובדומה לשאר ההחלטות המשמעותיות, מתפרסמות באתר האינטרנט של יחידת הדין המשמעותי.

בקשתה של המבקשת נדונה על ידי הוועדה, אשר דנה בעניינה, עת המליצה על ההליכים המשמעותיים ומסרה המלצתה בעניין הסרת הפרסום למשנה למנכ"ל. על בסיס המלצתה, ניתנה החלטתו. בדרך זו, עת נתנה הוועדה הזדמנות לצדדים להגיב, התקיים הליך אדברסרי, על בסיסו כתבה המלצתה, ואז הועברה אל הגורם המחליט.

המבקשת ערערה על החלטת המשנה, ופסק הדין בערעור ניתן על סמך ההחלטה, כאמור, אשר התבססה על המלצת הוועדה, שדנה בעניין 6 שנים לאחר מתן המלצתה לגופו של עניין.

פסק דין נוסף, המבסס את העמדה כי הערכאה שדנה בקובלנה ונתנה את המלצתה / הכרעתה היתה המקרית, היא היא הערכאה המוסמכת לדון בבקשה להסרת פרסום ההכרעתה. היינו: עמל"ע 22900-08-13, בו מפנה השופט דרורי לפסק דין קודם שלו, עמש"מ 29553-12-12, שם פנתה עובדת לממונה על המשמעת בנציבות שירות המדינה, בבקשה להסיר את גזר דינה מאתר הנציבות. העובדת הופנתה לבית הדין למשמעת, הערכאה שדנה בעניינה, והיא זו שדנה בבקשה להסרת הפרסום. לאור האמור, הפסיקה המצוטטת לעיל, מקימה סמכות הוועדה לשוב ולהתכנס ליתן מענה למנהלת בית הדין, באשר לפרסום המלצתה.

הוועדה ביקשה התייחסות הצדדים, לאור פניית מנהלת בית הדין, ומחמת זהירות והצורך ליתן לצדדים להגיב באשר לתכולתו ותחולתו של הצו שאסר פרסום.

ואכן, כנדרש וכדי שהפרסום לא יפר את הצו, נתבקשו הצדדים להגיב, כמפורט לעיל.

2. באשר לפרסום ההחלטות וההמלצות:

הליכים משמעתיים מתפרסמים בפומבי מזה שנים רבות, אין כל מניעה חוקית או אחרת בפרסום הליכים משמעתיים, והדבר נעשה כדבר שבשיגרה. ואך לדוגמה:

בדוח (ועדת משמעת לשכת עוה"ד באר שבע) 28/91 הוועדה המחוזית של לשכת עורכי הדין בבאר שבע נ' יורם סהר, עו"ד (נבו 21.09.1994);

(ועדת משמעת לשכת עורכי הדין ארצי) 28/91 אברהם קלמנוביץ, עו"ד נ' לשכת עורכי הדין ועד המחוז תל-אביב – יפו (נבו 01.02.1994);

וכך, פסקי דין של בתי הדין למשמעת של עובדי הרשויות המקומיות. ולמותר לציין, ההליכים המתקיימים במשרד הבריאות. כל ההליכים המשמעתיים בעניין הרופאים מתפרסמים ללא יוצא מן הכלל, וכך גם הליכים לפי סעיפים 44א ו-44ב.

על חשיבות הפרסום ועקרון הפומביות ראה ע"ע 27898-11-20 (נבו עמ' 11 ואילך)

ועוד על חשיבות הפרסום בהליכים משמעתיים: עש"א 001015/08; ע"ש 1109/08 חיים נבון נ' מדינת ישראל.

ומפיה של כב' השופטת דורנר בבג"צ 1435/03 פלוני נ' בית הדין למשמעת של עובדי המדינה (פורסם בנבו). ועוד בעניין: בש"פ 2571/09 אליאס חורי (נבו).

לבסוף נאמר, כי כבר נפסק לא אחת כי הפרסום הוא הכלל והיעדר הפרסום – החריג לכלל, באשר עיקרון פומביות הדיון, הינו עקרון יסוד במשפטנו.

3. ועתה לגופו של עניין, באשר לפרסום ההחלטה:

הפרפרזה שכוללת את שמו של הנקבל ואת סוג העבירות בהן הוא מואשם, הותרה לפרסום והיא בעינה עומדת ואין ב"כ הנקבל טוען אחרת. על כן, אין כל מניעה לפרסום המלצתנו, והננו מאמצים כחלק מהמלצתנו את הצעת הנוסח של ב"כ הקובל, אשר צורף לתגובתו מיום 03.07.2025 והמצ"ב כחלק בלתי נפרד מהמלצתנו.

המלצתנו תועבר למשנה למנכ"ל משרד הבריאות, לשיקול דעתו והחלטתו באשר לפרסום המלצתנו והחלטתו בענין.

ניתנה היום 9/7/25

_____ לינדה שפיר, עו"ד	_____ פרופ' חן סלע	_____ מד"ר יוסף בר,
נציגת היועמ"ש	נציג הסתדרות הרופאים	יו"ר, נציג המנהל הכללי